

ξυλοκέρατο

ξυλοκέρατο, το, ουσ. [<μτγν. ξυλοκέρατον], το χαρούπι· άνθρωπος ιδιότροπος, δύστροπος: «μην κάνεις καμιά δουλειά μαζί του, γιατί είναι τέτοιο ξυλοκέρατο, που θα σου σπάσει τα νεύρα»·

- δεν τρώω ξυλοκέρατα ή δεν τρώμε ξυλοκέρατα, βλ. συνηθέστ. δεν τρώω χαρούπια ή δεν τρώμε χαρούπια, λ. [χαρούπι](#). Από το ότι τα ξυλοκέρατα δίνονται και ως τροφή σε ζώα. Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του·

- τρώει ξυλοκέρατα, βλ. συνηθέστ. τρώει χαρούπια, λ. [χαρούπι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας